

Ca la Teta

Sant Julià de Cerdanyola

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Plaça de l'Església, 3
Emplaçament: A la plaça davant l'església

Coordenades:

Latitud: 42.22387
Longitud: 1.8927
UTM Est (X): 408618
UTM Nord (Y): 4675226

Classificació

Número de fitxa: 08903 - 273
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle: XVII-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Restringit
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 8754202DG0785S0001JU

Fitxes associades:

[La sagrera de Sant Julià de Cerdanyola](#)

Autoria de la fitxa: María del Agua Cortés Elía. OPC
Data de registre de la fitxa: dl., 15/06/2020 - 02:00

Descripció

Al voltant de l'església de Sant Julià de Cerdanyola hi ha un conjunt de cases rurals que devien formar una antiga sagrera. La casa de ca la Teta és un d'aquestes antigues cases del nucli, possiblement amb orígens medievals, tot i que les modificacions a diferents èpoques històriques han provocat canvis en l'estructura de l'edifici. És un edifici configurat per dos volums adossats, el que s'obre a la plaça és de planta baixa i dos pisos, amb una façana característica ja que presenta grups de dos arcs de mig punt a cada pis, formant un porxo a la planta baixa; l'edifici adossat a la part posterior és de planta baixa, un pis i golfes sota teulada. Aquesta casa manté l'estructura que seria característica dels primers habitatges de la sagrera i que han estat habitats permanentment, per tant, les construccions són fruit de diferents segles. El nucli és lleugerament aturonat, essent el punt més elevat la plaça de l'Església. A partir del segle XVIII el nucli va créixer cap on es situen algunes de les cases més característiques (la Sala, ca l'Emportell, cal Rosell, cal Teixidor, entre d'altres). A partir del segle XX el creixement s'ha desenvolupat cap a la zona de Guingueta i el sud del nucli antic, al voltant del Castell.

Història

L'església de Sant Julià de Cerdanyola, era una de les moltes possessions del veí Monestir de Sant Llorenç, prop de Bagà. Els primers documents que esmenten Cerdanyola és l'acta de consagració de la catedral de La Seu d'Urgell del 839; més tard es cita a la dotació del monestir de Sant Llorenç prop Bagà, el 983, quan es diu que es donaren 10 masos de Cerdanyola. Al segle XI, en un document de censos que cobrava el bisbe d'Urgell, consta que l'església era servida per un monjo de Sant Llorenç. El 1105 el bisbe Ot d'Urgell va consagrar l'església, establint la pau de Déu a la sagrera del lloc, determinant que hi hagués un cementiri al voltant, així com s'esmenten les obligacions de la parròquia amb el Bisbat d'Urgell, entre elles havia de lliurar anualment divuit canades de vi (Baraut, 1978: 178). Per tant, ja va quedar establert el perímetre d'un espai sagrat al voltant de l'església, on també hi hauria una antiga necròpolis de la que no queda rastre. En aquest espai protegit es van construir els primers habitatges del nucli. El 1312, en un document de la visita al deganat de Berga, encara la trobem com a parròquia depenent de Sant Llorenç prop Bagà. L'any 1316 el rector Arnau Sacalm va arrendar, al clergue de Bagà Pere Companyó i a Berenguer Ferrer de Guardiola, tots els drets de la parròquia durant dos anys; a canvi aquests havien de servir l'església, residir en el lloc i encarregar-se de totes les obligacions del rector, entre altres. Tot i que desconeixem la datació més antiga d'aquesta casa, podria tractar-se d'un dels antics edificis originats a l'edat mitjana al voltant de l'església.

Bibliografia

BARAUT, Cebrià (1978). Les actes de consagracions d'esglésies del Bisbat d'Urgell (segles IX-XII). Urgellia, núm. 1. Doc. 82, p. 178.

DD.AA. (1998) Sant Julià de Cerdanyola. Municipi de sempre. Municipi recuperat. Ajuntament de Sant Julià de Cerdanyola.

